

saavidt jeg kan skjønne, vil ifølge Paragrafen, saaledes som den er affattet, Bruæren af Skoven helt kunne fritage sig for Snekastning in natura. Hvorfor skulle de have den Ret fremfor Andre? Jeg skjønner ikke hvorfor og finder ingen Anledning dertil. — Angaaende Spørgsmaalet om Interimsveie, som blev berørt af det ærede Medlem fra Vrø (Brockenhuus-Schack), skal jeg gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig, at der maa være en Bestemmelse om, at disse skulle være i Stånd, før Sneen falder. Det er jo Tilfældet nu. Det hedder dernæst i § 18, andet Stykke, at den Skade, der herved påføres den paagældende Mark, erstattes Lods-eieren af vedkommende Kommune. Erstatningen bliver, i Mangel af mindelig Overenskomst, at fastsætte af 2 af Resten indmeldte Mænd. Udgifterne herved bæres ligeledes af Kommunen. Her mener jeg mangler en Bestemmelse, nemlig om, at Interimsveiene, der gaa langs med Landeveie, ikke bør erstattes vedkommende Lodsseier af Kommunekassen, men af Amtsrepartitionsfonden. Det er Tilfældet nu efter den bestaaende Ordning. De enkelte Lodsseiere kunne kræve Erstatning for Interimsveie efter Burbering, og for Biveienens Vedkommende faae de den af Sognekassen, medens de for Interimsveiene langs Landeveiene kunne faae Betaling af Amtsrepartitionsfonden. Jeg mener, at dette er billigt og rigtigt, og at en saadan Bestemmelse ogsaa bør overføres i denne Lov. Saaledes som § 18 er affattet, ville imidlertid alle Udgifter af Interimsveie, hvad enten de føre langs med Biveie eller Landeveie, falde Kommunekassen og den alene til Byrde. — Hvad angaar Spørgsmaalet om Husmændene, finder jeg, at det er en human Bestemmelse, der er ført ind i Loven. Det forekommer mig, at min ærede Sidemand tilvenstre (Jungersen) havde Noget imod det og anførte navnlig et Argument, som jeg ikke tror er holdbart. Han anførte nemlig, at den kunde medføre, at Husmænd (Jungersen: Nei, Indsiddere og Underster!) Nu, ja, Indsiddere og Underster, altsaa de under 2 Skpr. Hartkorn, derved kunne miste deres kommunale Valgret. Den ærede Rigsdagsmand mente nemlig, at det jo vilde afhænge af Sogneraadet, hvorvidt det vilde benytte dem eller ei. Et andet æret Medlem afbrød imidlertid med den Bemærkning, at de kunde sættes i Skat med to Dre hver; men det er jo dog ogsaa Sogneraadets Sag, saa jeg kan ikke se, der er nogen Fare ved at lade denne Bestemmelse om Husmændene staa (Berg: Det er dog betænkeligt) Ja, det kan gjerne være, den har sine Betæneligheder, men det kan jo saa blive

Gjenstand for nærmere Prøvelse i et Udvalg. — Jeg anser som sagt Lovforslaget for et ret brugeligt Forhandlingsgrundlag, og jeg vilde ønske, at det maatte kunne lykkes ved velvillig Forhandling mellem dette Thing, det andet Thing og Indenrigsministeren snarest muligt at komme til en Revision af den bestaaende Ordning af Snekastningsforholdet, thi saaledes som det nu gaaer, kan det ikke godt gaa, og værre kan det ikke godt blive. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtigst mulig Fremme.

N. Andersen (Odense Amts 2den Valgkreds): Det var en Bemærkning af den sidste ærede Taler, der gav mig Anledning til at tage Ordet. Det ærede Medlem mente, at Eieren af flere Eiendomme maatte blive fri for at yde Snekastningsarbejde af andre Eiendomme end den, han selv bor paa og driver. Saavidt mig bekjendt, er Forholdet dog det, at der skal præstere Snekastningsarbejde af enhver selvstændig Eiendom i den Kommune, hvor Eiendommen ligger, uanset om Eieren bor paa den eller lader den drive af Lønnede Folk eller har overladt den Andre i Brug, men det Tilfælde, hvor en Eier kan blive fri for at præstere Snekastningsarbejde af en Del af sin Eiendom, er nok kun, hvor han eier en Del Jord i en anden Kommune end den, hvor han har sin Bolig, men denne Jord drives under den Bolig, hvori han alligevel bor. Det er, saavidt mig bekjendt, nok egentlig saadant Tilfælde, der have givet Anledning til, at denne Lov er kommen frem, nemlig at Ejerne af Jord i en anden Kommune end den, hvori deres Bolig laa, og hvorunder Jorden drevs, ved ministerielle Resolutioner ere blevne fritagne for at præstere Snekastningsarbejde til den Kommune, hvori denne saaledes betegnede Jord har været beliggende. Og det turde vel ogsaa være den Hovedforandring, der vil ske i de bestaaende Forhold ved denne Lov. Thi Forholdene ere jo dog ikke værre her i Landet, end at vi hidtil have faaet Sneen kastet, og det for Resten efter en nogenlunde retfærdig Fordeling af Byrden. Vi have jo allerede Regulatorer, som svare til dem, der nu foreslaas, og vi have jo i sidste Instants den Regel, at naar det behøves, kan alt Mandstabet medtages, og det er jo det, der ogsaa bestemmes i denne Lovs § 10, andet Stykke, at „naar der ikke paa anden Maade kan tilveiebringes tilstrækkeligt Arbeidsmandskab til at fæste Veiene færbare, kan Sogneraadet tilfige enhver af de paa Forleghelsen opførte Personer udenfor Omgængelighed til at forrette